



**Розважання до літургійних читань від
Журналу Скинія на цей тиждень
українською мовою**

**12 - 18 вересня
Григоріанський календар (Новий стиль)**

Зміст

<u>Етапи розважань</u>	<u>2</u>
<u>12 вересня</u>	<u>3</u>
<u>13 вересня</u>	<u>6</u>
<u>14 вересня</u>	<u>9</u>
<u>15 вересня</u>	<u>14</u>
<u>16 вересня</u>	<u>17</u>
<u>17 вересня</u>	<u>20</u>
<u>18 вересня</u>	<u>24</u>
<u>Що таке Журнал Скинія?</u>	<u>27</u>

Просимо не поширювати файл без дозволу журналу Скинія

Етапи розважань

Подаємо схематичні підказки щодо кожного кроку розважання над Словом Божим. [Більше читайте тут.](#)

1. Читання

- Прочитай текст
- Про що він говорить?
- Встанови контекст
- Заглянь у коментарі
- Знайди фразу-ключ

2. Розважання

- Яке моє тут і тепер?
- Що Слово каже мені?
- Підключи уяву
- "Пережовуй" текст
- Слово і моє життя

3. Молитва

- Що я скажу у відповідь?
- Визнання і прохання
- Подяка і прослава
- Молитва Словом
- Моя участь у Літургії

4. Споглядання

- Заклик до навернення
- Зараз я мовчу
- Я в Божій присутності
- Тепер керує Він

Біблійні читання та розважання

12 вересня

Неділя 16, перед

Воздвиженням

Гал 6, 11-18

Ів 3, 13-17

- Читання
- Розважання
- Молитва
- Споглядання

Послання апостола Павла до Галатів 6, 11-18

Браття, гляньте, якими буквами пишу вам власною рукою.

Ті, що хочуть показатися гарними тілом, - вони силують вас обрізатися, щоб тільки уникнути переслідування за хрест Христа. Бо й самі обрізані, не додержують закону, а хочуть, щоб ви обрізувалися, щоб їм хвалитися вашим тілом.

Мене ж не доведи, Боже, чимсь хвалитися, як тільки хрестом Господа нашого Ісуса Христа, яким для мене світ розп'ятий, а я - світові; бо ані обрізання, ані необрізання є щось, лише - нове створіння. На тих, які поступають за цим правилом, мир на них і милосердя, а й на Ізраїля Божого. На майбутнє нехай ніхто мені не завдає клопоту, бо я ношу на моїм тілі рани Ісуса. Благодать Господа нашого Ісуса Христа нехай буде з вашим духом, брати! Амінь.

Євангеліє від Івана 3, 13-17

Сказав Господь: Ніхто не ввійшов у небо, крім того, хто зійшов з неба: Син Чоловічий!

Тож так, як Мойсей змія підняв у пустині, - так треба Синові Чоловічому бути піднесеним, щоб кожен, хто вірує у нього, жив життям вічним. Бог бо так полюбив світ, що Сина свого Єдинородного дав, щоб кожен, хто вірує в нього, не загинув, а жив життям вічним. Бо не послав Бог у світ Сина світ засудити, лише ним - світ спасти.

Розважання від Скинії

Сьогоднішнє Євангеліє відсилає нас до біблійної книги Чисел, яка нагадує випадок, що стався з народом Ізраїля в пустелі, коли померло багато людей від укусів отруйних змій. Мойсей за Божою підказкою підніс для людей мідного змія, і той, хто подивився на нього, не помирав. Це був символ, який заповідав хрест. Євангеліст Іван пояснює: *Тож так, як Мойсей змія підняв у пустині, – так треба Синові Чоловічому бути піднесеним* (Ів 3,14). І далі, майже дослівно відтворюючи біблійну сцену, додає: *Споглядатимуть на того, кого прокололи* (Ів 19,37).

Хрест до всіх говорить лише про любов і прощення. Хрест прагне показати всім незрозумілу любов Ісуса до людей, до кожного з нас.

Хрест є місцем, на якому смерть і життя зустрічаються для

остаточної битви. Ця битва відбувається в тілі Христа. Драма, з якої ми можемо побачити і зрозуміти лишень дещицю, коли чуємо, як Ісус звертається до Отця словами псалма: *Боже мій, Боже мій, чому ти мене покинув?* (Мт 27,46). Але відразу ж, немовби показуючи переможний напрямок, Ісус закінчує своє життя, кажучи до Отця: *Отче, у твої руки віддаю духа мого!* (Лк 23,46).

Ісус помер, це правда, але на хресті Він остаточно переміг також самолюбство, той егоцентризм, який тримає людей у рабстві від народження. Під хрестом всі, насміхаючись, кричали Ісусові з іронією: *Спаси себе* (Мр 15,30). Ось “євангеліє” світу – спасти себе будь-якою ціною. Але це не є і не може бути Євангелієм Ісуса.

Як міг спасти себе Той, Хто ніколи не жив для себе самого? Ісус казав про себе: *Син Чоловічий прийшов не для того, щоб йому служили, але – послужити* (Мт 20,28). Ми можемо перефразувати: *Я не прийшов спасти себе самого, але інших.*

Помираючи саме такою смертю, Ісус показав перемогу любові. Сьогодні ми запрошені звернутись до хреста, а особливо до Розіп'ятого на ньому. Наше серце також уражене отрутою, і ми потребуємо змінити наше життя.

13 вересня

Понеділок

Еф 1,22 - 2,3

Мр 10, 46-52

- Читання
- Розважання
- Молитва
- Споглядання

Послання апостола Павла до Ефесян 1,22 - 2,3

Браття, і він усе підкорив під його ноги й вивищив його понад усе, як Голову Церкви, яка є його тілом, повнотою того, що виповнює все в усіх.

І ви були мертві вашими провинами й гріхами, в яких ви колись звичаєм цього світу жили, згідно з владою князя повітря, духа, що діє тепер у синах бунту.

Між тими і ми всі колись жили в наших похотях тілесних, виконуючи примхи тіла і природних нахилів, і були ми з природи дітьми гніву, як і інші.

Євангеліє від Марка 10, 46-52

І приходять вони в Єрихон. Коли ж він з учнями своїми і з силою народу виходив з Єрихону, син Тимея, Вартимей, сліпий жебрак, сидів край дороги. Довідавшись, що то Ісус з Назарету, закричав він і промовив: Сину Давидів, Ісусе,

змилуйся надо мною! Багато сварили його, щоб мовчав, та він кричав ще більше: Сину Давидів, змилуйся надо мною!

Ісус же спинивсь і каже: Прикличте його! Кличуть, отже, сліпого й говорять до нього: Бадьорся! Устань лишень, кличе тебе. Він же, скинувши свою верхню одержу, скочив і підійшов до Ісуса. Ісус, до нього звернувшись, каже: Що ти хочеш, щоб я зробив тобі? А сліпий йому: Учителю мій, - щоб я бачив! Сказав Ісус до нього: Іди, віра твоя спасла тебе. І негайно прозрів той та й пішов дорогою за ним.

Розважання від Скинїї

Прямуючи до Єрусалима, Ісус з учнями та силою народу проходив через Єрихон. На виході з міста при дорозі сидів сліпий чоловік на ім'я Ватримей і просив милостиню. Коли почув, що Христос проходить поруч, почав кричати: Сину Давидів, Ісусе, змилуйся надо мною! Мабуть, ніхто не звертав на нього увагу, не бачив його потреби, не вважав за необхідне привести його до Христа; а коли взивав до Ісуса, то ще й сварили, щоб мовчав. Проте сліпий не зневірюється, він продовжує кричати ще більше: *Сину Давидів, змилуйся надо мною!*

Коли Христос покликав сліпого, *він же, скинувши свою верхню одержу, скочив і підійшов до Ісуса.* Ватримей скидає верхню одержу, позбувається того, що може заважати йому швидко прийти до Учителя, через що він, як незрячий, може легко спіткнутися та впасти.

Ватримей отримав зцілення, бо вірив та був наполегливим.

Без віри він не звертався б до Ісуса, а залишився б сидіти при дорозі. Без наполегливості, після зауважень своїх земляків, втратив би надію, що Христос йому допоможе, що він вартий того, щоб бути зціленим. Ісус, як Бог, знав про цього чоловіка ще при вході у місто, Він міг зцілити Вартимея і після першого прохання. Неодноразове зивання сліпого до Христа *Сину Давидів, змилуйся надо мною!* говорить нам про важливість наполегливості у проханнях до Бога. Наполегливість допомагає не здаватися, коли виникають певні труднощі, якщо відразу не отримуємо те, про що просимо.

Що б я кричав на місці Вартимея? Господи змилуйся наді мною? Чи, можливо, нарікав, що Господь несправедливий до мене, що я заслуговую на краще життя? Поведінка сліпого чоловіка заохочує порозважати над питаннями: Чи можу прийняти важкі обставини життя не нарікаючи, не шукаючи винних, а з вірою звертаючись до Господа про допомогу? Чи є наполегливим у своїх прохання, чи, можливо, зневірюся, якщо відразу не отримую те, про що прошу? Чи відкидаю те, через що можу спіткнутися на дорозі до Бога? Та зрештою, чи знаю, чого насправді потребую від Господа?

14 вересня

Вівторок

**Воздвиження Хреста
Господнього**

1Кор 1, 18-24

- Читання
- Розважання
- Молитва
- Споглядання

Ів 19, 6-11.13-20.25-28.30-35

Перше послання апостола Павла до Коринтян 1, 18-24

Браття, бо слово про хрест - глупота тим, що погибають, а для нас, що спасаємося, сила Божя. Писано бо: «Знищу мудрість мудрих і розум розумних знівечу! Де мудрий? Де учений? Де дослідувач віку цього?» Хіба Бог не зробив дурною мудрість цього світу? А що світ своєю мудрістю не спізнав Бога у Божій мудрості, то Богові вгодно було спасти віруючих глупотою проповіді.

Коли юдеї вимагають знаків, а греки мудрости шукають, - ми проповідуємо Христа розп'ятого: -ганьбу для юдеїв, і глупоту для поган, а для тих, що покликані, -чи юдеїв, чи греків - Христа, Божу могутність і Божу мудрість.

Євангеліє від Івана 19, 6-11.13-20.25-28.30-35

Та скоро побачили його первосвященики та слуги, закричали: «Розіпни! Розіпни!» Каже Пилат їм: «Беріть його ви і розіпніть, я бо жадної провини не знаходжу на ньому.» А юдеї йому: «У нас є закон, і за законом мусить він умерти, бо він із себе Сина Божого зробив.» Як почув те слово Пилат, стривожився ще дужче.

Повернувся він ще раз у Преторію та й каже Ісусові: «Звідкіля ти?» Не дав же йому Ісус одвіту. «Зо мною не розмовляєш, - каже йому Пилат, - чи не знаєш, що в мене влада відпустити тебе і влада розіп'ясти тебе?» І відрік Ісус: «Не мав би ти надо мною ніякої влади, якби тобі не було дано згори. Через те на отому, хто мене тобі видав, більший гріх.»

Тож зачувши ті слова, вивів Пилат Ісуса і сів на судівське сидіння, на місці, яке має назву Літостротон, а по-єврейському - Гаввата. А був то день, коли споготовлювали Пасху, близько шостої години. І каже до юдеїв: «Ось цар ваш.» Ті ж закричали: «Геть! Геть! Розіпни його!» А Пилат їм: «Маю я вашого царя розіп'ясти?» І відповіли первосвященики: «Нема в нас царя, тільки кесар!» І тоді видав він його їм на розп'яття.

І забрали вони Ісуса; і, несучи для себе хрест, вийшов він на місце, зване Череп, а по-єврейськи Голгота, де його і

розіп'яли, а з ним двох інших: по одному з кожного боку, Ісуса ж - посередині. Пилат же звелів написати напис і на хресті його примістити. Написано було: «Ісус Назарянин Цар Юдейський.» Багато з юдеїв читали той напис, місце бо, де розп'ято Ісуса, було близько міста. Написано ж напис було по-єврейському, по-грецькому і по-римському.

А при хресті Ісусовім стояли його мати, сестра його матері, Марія Клеопова та Марія Магдалина. Бачивши Ісус матір і біля неї учня, що стояв, - а його ж любив він, - мовить до матері: «Жінко, ось син твій.» А тоді й до учня мовить: «Ось матір твоя.» І від тієї хвили учень узяв її до себе. А по тому Ісус, знавши, що все вже довершилося, щоб здійснилось Писання, промовив: «Спраглий я!» І, скоштувавши оцту, вимовив Ісус: «Звершилось»; і схиливши голову, віддав духа.

Через те, що це була п'ятниця, отже, щоб не залишилися в суботу тіла на хресті, - бо був Великдень тієї суботи, - то юдеї попросили Пилата, щоби переламали їм голінки й познімали з хреста. Отож вояки прийшли і переламали першому голінки і другому, який був з ним розіп'ятий. Та коли підступили до Ісуса й побачили, що він уже мертвий, то голінок не перебивали йому, лиш один з вояків проколів йому списом бік. І потекла негайно ж кров - і вода. І той, який бачив, свідчить те, і правдиве свідчення його; і він знає, що говорить правду - щоб ви теж увірували.

Розважання від Скинії

Сьогодні апостол Павло торкається основного символу християнства – хреста. Він для інших релігій і досі є основним каменем спотикання. Та й справді, якщо не очима віри, важко дивитися на місце страти Ісуса як на знаряддя нашого спасіння. Тільки ми, християни, за словами цього апостола, покликані дивитися *не на видиме, а на невидиме* (2Кор 4,18). Тобто очима віри ми здатні заглянути поза завісу видимого світу і побачити, що хрест є не лише знаряддям муки Господа, але й середником Його перемоги над смертю.

Воплочення Божого Сина обіймає собою і одночасно переображує в собі все, а отже не лише людське життя, але й людську смерть. Можливо, нам, як і давнім юдеям – сучасникам Павла, хочеться бачити нашого Бога сильним та завжди успішним, а тут повна поразка: хрест і ганебна смерть... І мабуть, все так і було б, якби не Воскресіння. У його світлі хрест більше не є знаком слабкості Ісуса, який нічого не зміг вдіяти проти своїх катів. Він стає доказом Божої величі, яка свідомо бере на себе страждання цілого людства і надає їм сенсу.

У цьому хресті стається переображення безславного у славне, адже недаремно саме ікону Розп'яття Господнього підписують у візантійській традиції *Цар Слави*.

Коли я спілкуюся з дівчиною, у якої важка форма раку, або з

жінкою, яка поховала свою однорічну дитину, мені, сторонній особі, здатній лише співчувати їхньому горю, на мить здається, що слово про хрест – і справді глупота, бо стою безпомічна перед їхнім горем і всякі слова видаються зайвими. Не хочу в їхніх ситуаціях брати на себе роль друзів Йова, які весь час намагалися пояснити йому причину його терпінь. Однак ці люди, які торкаються таких глибоких особистих страждань, торкаються одночасно якоїсь Божої Таємниці, незнаної іншим людям.

І навіть якщо вони не можуть до кінця збагнути сенс свого хреста, то відчують, що цими своїми стражданнями беруть участь у хресті Ісуса, і Він навзаєм розділяє з ними їхній хрест.

15 вересня

Середа

Еф 3, 8-21

Мр 11, 23-26

- Читання
- Розважання
- Молитва
- Споглядання

Послання апостола Павла до Ефесян 3, 8-21

Браття, мені, найпослідушому з усіх святих була дана ця благодать: звітувати поганам незбагненне багатство Христа і навчити всіх про спасенний задум тієї тайни, що від віків захована була в Бозі, який створив усе; щоб об'явилася тепер початкам і властям небесним через Церкву безконечна мудрість Божа, згідно з відвічним рішенням, що його Бог ухвалив у Христі Ісусі, Господі нашім, в якому маємо сміливість і повний надії доступ через віру в нього. Тому благаю вас не падати духом з приводу мого горя, що його терплю за вас, бо воно - ваша слава.

Ось чому я згинаю свої коліна перед Отцем, від якого бере ім'я все отцівство на небі й на землі; щоб він дав вам за багатством своєї слави скріпитись у силі через його Духа, на зростання внутрішньої людини, і щоб Христос вірою оселився у серцях ваших, а закорінені й утверджені у любові - спромоглися зрозуміти з усіма святими, яка її ширина, довжина, висота і глибина, і спізнати оту любов

Христову, що перевищує всяке уявлення, і таким чином сповнились усякою Божою повнотою.

А тому, хто може зробити куди більше за те, чого ми просимо або що ми розуміємо за діючою в нас силою, - йому слава в Церкві та у Христі Ісусі по всі роди на віки вічні. Амінь.

Євангеліє від Марка 11, 23-26

І сказав Господь: Істинно кажу вам, що хто скаже цій горі: Двигнись і кинься у море, та не сумніватиметься у своїм серці, лише віруватиме, що станеться те, що каже, - то буде йому так. Тому й кажу вам: Усе, чого будете просити у молитві, віруйте, що одержите, - і буде вам так.

І коли стоїте на молитві, прощайте, як маєте щось проти когонебудь, щоб і Отець ваш, який у небі, простив вам провини ваші. Коли ж ви не простите, то й Отець ваш, який у небі, не простить провин ваших.

Розважання від Скинії

Згадаємо, що в молитві *Отче наш*, яку так часто повторюємо, просимо Господа: *Прости нам довги наші, як і ми прощаємо довжникам нашим* (Мт 6,12). Сьогоднішнє читання Євангелія – це більш детальне тлумачення молитви *Отче наш*, зокрема, про прощення. *І коли стоїте на молитві, прощайте, як маєте щось проти когонебудь, щоб і Отець ваш, який у небі, простив вам провини ваші.*

Коли ж ви не простите, то й Отець ваш, який у небі, не простить провин ваших. Іншими словами, якщо маємо в серці непростення і кожного разу, коли молимося *Отче наш*, то кажемо Богу і так: *І не прощай мені мої гріхи, як я не прощаю винуватцям моїм.* Неоптимістично, чи не так?! І я кожного раз прошу про це Бога!

Як бачимо, прощення має надзвичайно важливе значення, в першу чергу для нас самих, якщо про це йде мова в молитві, якої вчить Сам Ісус. Та в житті можуть трапитись такі ситуації, коли простити надзвичайно важко: зради, образи, вбивства, насилля та ін. Здається, сил пробачити немає. Стихом вище Ісус каже: *Усе, чого будете просити у молитві, віруйте, що одержите, – і буде вам так.*

Інколи прощення є понад наші людські сили. Але сьогодні Господь вчить, що від мене вимагається лише бажання простити, бо якщо я буду молитись про сили для прощення, то Він обов'язково дасть. Заради мене самої(-го).

16 вересня

Четвер

Еф 4, 14-19

Мр 11, 27-33

- Читання
- Розважання
- Молитва
- Споглядання

Послання апостола Павла до Ефесян 4, 14-19

Браття, тоді ми не будемо більше малолітками, яких кидають хвилі і яких обносить усякий вітер науки, зводячи на манівці людською хитрістю й обманом. Але будемо жити по правді та в любові, в усьому зростаючи в того, хто є головою - у Христа. Кожне тіло, складене та споєне всякою в'яззю допомоги, згідно з відповідним діянням кожного члена, від нього бере зріст на будовання самого себе в любові.

Отож, кажу і в Господі вас заклинаю, щоб ви більш не поводитись, як поводяться погани, що ходять у марноті свого ума, будши запоморочені умом, далекі від життя в Бозі із-за свого неуцтва, що є в них, та через зачерствілість свого серця. Вони, очманівши, віддали себе непогамованій розпусті, щоб з ненаситністю коїти всяку нечисть.

Євангеліє від Марка 11, 27-33

І прийшли знов у Єрусалим. І коли він ходив у храмі, підійшли до нього первосвященики й книжники та старші й кажуть до нього: Якою владою чиниш таке? Хто дав тобі владу це робити?

Ісус же відказав їм: Спитаю я вас одну річ; дайте мені відповідь, то і я скажу вам, якою владою я це чиню. Йоанове хрищення було з неба чи від людей? Відповіжте мені.

Вони почали міркувати між собою й говорити: Якщо відповімо: З неба, - то скаже: Чому ж ви не повірили йому? А скажемо: Від людей, - лячно народу, - всі бо вважали Йоана, що він пророк. І відповіли Ісусові: Не знаємо. Ісус же відказав їм: То й я вам не скажу, якою владою я це роблю.

Розважання від Скинії

У Євангелії можна зауважити, що Ісус часто не дає прямої відповіді. У сьогоднішньому Слові на запитання первосвящеників, книжників та старших *Якою владою чиниш таке? Хто дав тобі владу це робити?* відповідає запитанням: *Йоанове хрищення було з неба чи від людей? Відповіжте мені.*

Книжники та фарисеї бачили, що Ісус діє, як людина, яка має владу. Вони розуміли, що син теслі, простий робітник, не може так поводитися: пояснювати Писання, вести за собою людей, творити чуда, викривати поведінку

законовчителів, виганяти торговців із храму... Лише одна Його розмова вже була повна влади. *І дивувалися його науці, бо його слово було повне влади* (Лк 4,32). Цього не могли не зауважити законовчителі. Їх турбувало одне питання: звідки ця влада, хто дав цю владу Ісусові, чию волю Він виконує? Проте вони не були готові почути цю правду та прийняти її. Книжників та фарисеїв, мабуть, і не цікавила сама відповідь про походження влади Ісуса. Будь-яку відповідь вони могли б використати як звинувачення проти Христа.

Ісус знає задуми їхнього серця та ставить таке запитання, на яке вони не можуть відповісти. Жодна відповідь не буде вигідною для них. За їхньою відповіддю *не знаємо* приховане щось більше, ніж незнання – страх перед звинуваченням, що не повірили Йоанові, який вказував на Христа, страх перед народом, який вважав Йоана пророком.

Дати відповідь *не знаю* набагато легше. Набагато легше, ніж висловити свою думку чи переконання, ніж визнати правду чи прийняти свою поразку, ніж свідомо себе поставити в некомфортну ситуацію, ніж дати відповідь, яка для мене буде не вигідною.

Коли відчуваю спокусу сказати *не знаю*, то варто подумати, що за цим стоїть: страх, що про мене подумают, як сприймуть, бажання щось приховати, применшити, перебільшити, чогось уникнути, недовіра, невпевненість...

17 вересня

П'ятниця

Еф 4, 17-25

Мр 12, 1-12

- Читання
- Розважання
- Молитва
- Споглядання

Послання апостола Павла до Ефесян 4, 17-25

Браття, ото ж, кажу і в Господі вас закликаю, щоб ви більш не поводитись, як поводяться погани, що ходять у марноті свого ума, будши запоморочені умом, далекі від життя в Бозі із-за свого неучтва, що є в них, та через зачерствілість свого серця. Вони, очманівши, віддали себе непогамованій розпусті, щоб з ненаситністю коїти всяку нечисть.

Та ви не так Христа вивчили, як це про нього чули й були навчилися у ньому, як то воно справді є в Ісусі. А саме: вам треба позбутися, за вашим попереднім життям, старої людини, яку розтлівають звабліві пристрасті, а відновитись духом вашого ума й одягнутись у нову людину, створену на подобу Божу, у справедливості й у святості правди.

Тому, відкинувши брехню, говоріть кожен правду ближньому своєму, ми бо один одному члени.

Євангеліє від Марка 12, 1-12

І почав до них промовляти притчами: Один чоловік насадив виноградник, обвів його муром, видовбав винотку, збудував башту, винайняв його виноградарям і від'їхав на чужину. І послав він своєчасно до виноградарів слугу, щоб узяти від виноградарів свою частину плодів виноградних. Вони ж його схопили, побили й відослали ні з чим. І знов послав до них іншого слугу. Але й тому побили голову і зневажили. Ще іншого він послав, а вони того - вбили. Та й багато інших - їх вони або побили, або повбивали.

Ще мав єдиного сина улюбленого - і його послав до них наостанку, кажучи: Матимуть пошану до мого сина. Та виноградарі оті казали між собою: Це спадкоємець, нумо вб'ємо і його, то й спадщина буде наша. І схопивши його, вбили та викинули з виноградника.

Що, отже, зробить господар виноградника? Прийде, вигубить виноградарів, а виноградник віддасть іншим. Чи ви не читали цього Писання: Камінь, що його знехтували будівничі, став каменем наріжним. Господь зробив це, і воно дивне в очах наших!

І шукали, щоб його впіймати, але боялися народу, бо зрозуміли, що він до них сказав ту притчу. Тож, зоставивши його, відійшли.

Розважання від Скинїї

Слухаючи притчу про виноградарів із сьогоднішнього читання Євангелія, дивуєшся, як мудро й ґрунтовно хазяїн облаштував цей виноградник. У ньому було все, щоб збирати хороший урожай винограду і робити з нього вино. Лише одне було в ньому недостатньо добрим – виноградарі.

Ці найняті працівники, котрим хазяїн довірив свій виноградник лише на певний час, чомусь вирішили, що він їм належить повністю. Спочатку вони просто не захотіли віддавати врожай, вважаючи, очевидно, що зусилля, докладені до того, щоб отримати його, це виправдають. До того ж вони самі краще знають, як ці плоди переробити, перетворивши їх на дороге вино. І, врешті-решт, ці робітники привласнюють собі не тільки виноградник, але й віднімають життя спадкоємця свого господаря.

Христос навчає нас, що все, що ми хочемо *мати*, не належить нам. Усе це є дарунком Божим, котрий Він нам довірив, щоб у певний час прийти і взяти плід, який належить йому справедливо, Господарем якого Він є. Але як часто ми про це забуваємо, вважаючи, що краще знаємо, що і для чого нам потрібно. Як часто, виконавши щось, до чого Він нас закликає, ми вирішуємо, що зрозуміли й осягнули Його величний задум і план.

Якщо щось у нашу чітку картину божественного задуму не вписується, ми готові зазіхнути на життя Ісуса в нашому серці.

Господи, дай нам смиренність і мудрість, лагідність серця, щоб ми стали добрими працівниками у Твоєму винограднику!

18 вересня

Субота по Воздвиженні

1Кор 1, 26-29

Ів 8, 21-30

- Читання
- Розважання
- Молитва
- Споглядання

Перше послання Апостола Павла до Коринтян 1, 26-29

Погляньте, брати, на звання ваше: не багато мудрих тілом, не багато сильних, не багато благородних; але Бог вибрав немудре світу, щоб засоромити мудрих, і безсильне світу Бог вибрав, щоб засоромити сильних, - і незначне світу та погорджене Бог вибрав, і те, чого не було, щоб знівечити те, що було, щоб жадне тіло не величалося перед Богом.

Євангеліє від Івана 8, 21-30

А й ще їм сказав: «Я відійду, а ви мене шукатимете та й помрете у грісі вашім. Куди я відійду, неспроможні ви прийти.» Тож юдеї мовляли: «Може, він самого себе вб'є, коли ото каже: Куди я відійду, неспроможні ви прийти?»

І далі ще казав їм: «Ви здолу, я - згори. Ви з цього світу, я - не з цього світу. Тим я і сказав вам: Помрете у гріхах ваших. Бо коли не увіруєте, що я - Сущий, помрете у ваших гріхах.»

Тоді вони йому: «Хто ж ти такий?» Ісус же їм відрік: «Споконвічний, як я і казав вам. Багато чого маю я про вас

сказати й осудити. Та той, хто послав мене, правдивий, і що я чув від нього, те й у світі говорю.» А вони й не збагнули, що він про Отця їм говорив.

Тоді Ісус до них мовив: «Коли вгору Чоловічого Сина піднесете, тоді визнаєте, що Сущий я і що від себе не чиню нічого, але як навчав мене Отець мій, говорю, і що той, хто послав мене, - зо мною Сущий. Не полишив він мене самого, бо я постійно те чиню, що довподоби йому.» І коли говорив так, численні увірували в нього.

Розважання від Скинїї

Ми знову бачимо Ісуса, як Він дискутує з групою співрозмовників, що сперечаються з його словами. Темою є його ідентичність, яка розглядається під кутом вже близької його смерті. Суперечка почалася з твердження, що його близький відхід підштовхне цих співрозмовників до пошуків Ісуса. Ми чуємо дуже сильне твердження, навіть погрозу засуду: *Помрете у гріхах ваших*. Термін *гріхи* вказує на недовірливість, яка віддаляє від Бога в бік смерті. Смерті не так у матеріальному значенні, як у розумінні втечі від Того, хто є джерелом життя, і розриву зв'язків із Ним. Юдеї помилково розуміють сказане і думають, що мова йде про самогубство. Відтак Ісус пояснює свій вислів. Не вірити в слова Ісуса *Я є* означає заперечувати, що в Ньому об'явилася божественна дійсність. Хто цьому перечить, той живе, не підносячи голови в небо, шукаючи відповідей лише у власних роздумах, натхнених світом. Тому такі люди

перебувають у *гріхах*, тобто живуть життям, відділеним від Бога, незалежно від його волі. Якщо так жити, то спілкування з Ісусом не буде можливим. Питання юдеїв *Хто ж ти такий?* виявляє відверту недовіру. Реакція Ісуса підтверджує таку оцінку. Він наголошує, що проблемою є не складність його слів, які з самого початку були чіткими й зрозумілими, а лише їхня готовність прийняти ці слова. Іван наголошує на невмінні противників Ісуса зрозуміти Його. Вони вперто не хочуть бачити в Ньому того, хто говорить про Отця. Восстаннє Ісуса пояснює слова про свою смерть: те, чого вони зараз не можуть збагнути, стане для них очевидним, коли Його розпинатимуть (*підносятимуть*). Тоді вони побачать у Ньому об'явлення самого Бога, тому що Його послух Отцю є досконалим. Навіть у ту страшну годину Він не буде сам, не буде покинутий, а надалі перебуватиме у тісному зв'язку любові з Отцем. Ефект такого пояснення може здивувати: незважаючи на невірство та вороже ставлення, більшість юдеїв урешті відкриваються на слова Ісуса.

Що таке Журнал Скинія?

Головна мета **Журналу Скинія** — допомогти людині пізнавати Бога через Святе Письмо.

Саме тому значну частину журналу займають щоденні роздуми над Словом Божим — біблійними читаннями за літургійним календарем УГКЦ. Ці роздуми є плодом особистої молитви їх авторів — священників, монахинь, мирян, які так само прагнуть жити у ритмі життя УГКЦ, намагаються знайти відповіді на актуальні питання сьогодення. Окрім того, в **Скинії** є низка цікавих статей і розмов на окремо обрану тему.

Переглянути і замовити випуски **Журналу Скинія** (в електронному форматі) ви можете на сайті skynia.org

Нагадуємо, що ми пропонуємо розсилки:

- англійською та українською мовами
- за Григоріанським, Юліанським та Ново-юліанським календарями

Для індивідуальних користувачів

Скинія пропонує варіанти підписки на біблійні літургійні читання та розважання до них на кожен смак та потребу!

- Мейл-розсилка (лише на неділі та свята)
- Мейл-розсилка (щоденна)
- Розсилка в Телеграм (щоденна)

Для парафій та інших груп

- Ви можете **роздрукувати** або розмістити на вашому **сайті** файл **PDF** з розважаннями від Скинії, щоби парафіяни чи члени спільноти могли його легко завантажувати.
- Або ж ми надішлемо вам **QR-код** і **кнопку/банер** для сайту з посиланням на реєстраційну форму **спеціальної мейл-розсилки** для ваших парафіян чи членів спільноти.

Підтримай нашу місію!

Якщо тобі подобається те, що ми робимо, ти можеш підтримати нашу працю своєю пожертвою. Дякуємо!

[Картка Монобанк](#) / [Картка Приватбанк](#) / [PayPal](#)

Чому це важливо? Ми намагаємося зробити ціну підписки якомога більш доступною, але це означає, що цих коштів не вистачає на покриття всіх витрат.

В чому маємо потребу? Оплата праці перекладачів та членів редакції. Інші витрати (оплата сервісів, поточні витрати, податки тощо) сплачуємо з прибутків.

Звіт щодо використання пожертв можна буде побачити [тут](#).

skynia.tilda.ws | [facebook](#) | [twitter](#) | [пожертва](#) | skinia.ua@gmail.com